

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ

Αριθμ. Πρωτ. 334

Κυριακή του Θωμά 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 5^η

Πρός

Τους εὐσεβείς χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ὅπως ἐνδεχομένως γνωρίζετε, μετὰ τὴν ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, στὴν ἐπαρχία μας, ἀπὸ αὐριω 9 μέχρι καὶ 16 Μαΐου 2005, πρόκειται νὰ συνέλθει τὸ συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Τὸ Συμβούλιον αὐτὸ συγκροτεῖται ἀπὸ ἀντιπροσωπεῖες τῶν Προτεστάντικῶν βασικῶν ὁμολογιῶν, συμμετέχουν δὲ καὶ πολλὲς ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ ρόλος του εἶναι ἀμφιλεγόμενος καὶ δὲν εἶναι λίγοι αὐτοὶ ποὺ ἐκφράζουν τὶς σοβαρὰς ἐπιφυλάξεις τους γιὰ τὸν τρόπο, τὴ λειτουργία, τὸν βαθύτερον προορισμὸ του στὸν σύγχρονον κόσμον καὶ τὴν σχέσιν του μετὰ τὴν μίαν ἀλήθειαν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔτσι ἐκρίνε καὶ προχώρησε στὴν ἀπόφασίν της. Ἐμεῖς σεβόμεσθε τὶς ἀποφάσεις της, ὑποχρεούμεθα ὁμῶς παράλληλα νὰ λάβουμε καὶ τὰ μέτρα μας, προκειμένου καὶ τὴ μαρτυρία μας νὰ δώσουμε μετὰ τὸν καλύτερον τρόπο καὶ ἀπὸ ἐπιδράσεις ποὺ ἀλλοιώνουν τὸ ἦθος μας νὰ προφυλαχθοῦμε.

Κατόπιν τούτων θὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ τὰ ἑξῆς:

Ἄν δεχόμεσθε τοὺς ἑτερόδοξους γιὰ νὰ τοὺς δώσουμε τὴ μαρτυρία τῆς πίστεως καὶ παραδόσεώς μας, αὐτὸ εἶναι ἅγιον. Ἄν τοὺς φιλοξενοῦμε γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας, αὐτὸ εἶναι εὐγενές. Ἄν ὁμῶς τοὺς προσκαλοῦμε γιὰ νὰ μοιρασθοῦμε μαζί τους τὸν θησαυρὸ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, αὐτὸ εἶναι ἀσεβές. Δυστυχῶς, τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν εἶναι συγκρητιστικὴ ὁργάνωσις. Εἶναι ὀρθοσκευτικὸς ὁργανισμὸς ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν ἀλλὰ μετὰ ἐπίγεια καὶ κοσμι-

κή αντίληψη. Ἡ μία, ἀγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία δὲν «συμ-
προσεύχεται», ἀλλὰ προσεύχεται ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων κατὰ Θεὸν ἐνώσεως.
Λέν συζητεῖ καὶ διαλέγεται μὲ σκοπὸ νὰ συμφωνήσῃ ἀνθρώπινα, ἀλλὰ δίνει
τὴν ὀφειλόμενη μαρτυρία τῆς γιὰ νὰ καλέσῃ ὅλους μας σὲ ἐπιστροφή. Οὔτε
πάλι φανατίζεται ἐμπαθῶς καὶ μισαλλόδοξα, ἢ πολὺ περισσότερο πανικο-
βάλεται γιὰ τὶς ἑτεροδόξες συνήθειες καὶ ἀντιλήψεις, ἀλλὰ προσφέρει εὐ-
θαρσῶς καὶ εὐπρεπῶς τὴν ὁμολογία τῆς.

Τὴν ἐρχόμενη Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα
τοῦ Συνεδρίου, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν συνέδρων θὰ ἐπισκεφθοῦν ἐνορίες τῆς ἐπαρ-
χίας μας, προκεμένον νὰ παρακολουθήσουν τὴν Θεία Λατρεία μας. Ἀντι-
λαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἡ πιθανότητα νὰ διαταραχθεῖ ἡ λειτουργικὴ τάξη μας
καὶ κάποιον ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἑτεροδόξων νὰ ζητήσουν τὴ Θεία Κοινωνία ἢ τὸ
ἀντίδωρο δὲν εἶναι ἀμελητέα. Θὰ παρακαλέσω λοιπὸν οἱ ἱερεῖς μας νὰ ἔχουν
μία ἰδιαίτερη προσοχὴ αὐτῇ τῇ μέρᾳ.

Ὅπως ἐπίσης γνωρίζετε, οἱ ἀγγλικοὶ τελευταίως ἔχουν προβεῖ καὶ
σὲ χειροτονίες γυναικῶν, διάφορες δὲ προτεσταντικὲς ὁμολογίες προχώρη-
σαν καὶ στὴ χειροτονία ὁμοφυλοφύλων. Κινήσεις σὰν κι αὐτὲς δὲν εἶναι δευ-
τερεύουσας σημασίας μιᾶς καὶ προσβάλλουν καίρια τὸ ἀγιώτατο μυστήριον
τῆς Ἱερωσύνης.

Ἐμεῖς δὲν θὰ διώξουμε κανέναν. Ἰσως βρεθοῦν στὸν δρόμο μας κά-
ποιες κυρίες ποὺ πιστεύουν πὺς ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς ἱερωσύνης. Ἰσως
ἔλθουν κοντά μας ἄνθρωποι ἀμφίβολοι καὶ μᾶς συστηθοῦν ὡς ἱερεῖς. Ἰσως
τέλος νὰ μᾶς προσεγγίσουν κοσμικῆς λογικῆς καὶ εἰκόνας σύεδροι καὶ νὰ
μᾶς ἐμφανισθοῦν ὡς ἄγγελοι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ἀμφισβητοῦμε
μὲ σαφήνεια τὰ δῆθεν ἐκκλησιαστικὰ χαρίσματα τους, ἀλλὰ δὲν θὰ τοὺς
προσβάλλουμε. Τὴν πλάνη τὴν ὁμολογοῦμε, ἀλλὰ τὰ πρόσωπα ποὺ τὴν
ἐκφράζουν τὰ σεβόμεθα καὶ τὰ ἀντιμετωπίζουμε μὲ ἀξιοπρέπεια.

Εἶναι ὅμως ἀπόλυτη ἀνάγκη, νὰ προσέξουμε νὰ μὴν μολυνθεῖ ἡ στα-
θερότητα καὶ ἱεροπρέπεια τῆς μαρτυρίας μας. Νὰ μὴν διαταραχθεῖ ἡ εἰρήνη
τῆς μυστικῆς λατρείας μας. Νὰ μὴν νοθευθεῖ μέσα μας ἡ ὁμολογούμενη
ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας. Ἄν δὲ χρειασθεῖ, θὰ ἀπαντήσουμε
κιόλας. Ἰσως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ εἶναι καλύτεροι ἀπὸ μᾶς ὡς χαρακτηῖρες.
Ἡ πίστη τους ὅμως εἶναι ἐπικίνδυνα νοσηρὴ. Τόσο νοσηρὴ ποὺ θὰ μπορού-
σαμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε ὅτι πιστεύουν σὲ Χριστὸ ποὺ δὲν ὑπάρχει.

Ὁ Χριστὸς ἀπὸ αὐτοὺς περιμένει τὴν ἐπιστροφή ὡς διόρθωση τῆς
δογματικῆς πίστεως καὶ πορείας τους. Ἀπὸ μᾶς τὴν περιμένει ὡς ταπεινὴ
ὁμολογία τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου πίστεώς μας καὶ ὡς συνεπὴ καὶ ἀγία ζωὴ.

Στὸν προτεσταντικὸ κόσμον, ἡ ἱεραποστολὴ νοεῖται ὡς προσηλυτισμός,
ὡς προσπάθεια νὰ πείσουν τοὺς ἄλλους νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὸ ποὺ αὐτοὶ
κηρύττουν ὡς ἀλήθεια. Στὴν Ὁρθόδοξον καράδυσον, ἱεραποστολὴ σημαίνει

μαρτυρία καὶ ὁμολογία. Σημαίνει νὰ δώσουμε τὴν εὐκαιρία στοὺς συνανθρώπους μας ὁ Θεὸς νὰ μιλήσει μέσα τους. Νὰ γίνουν ἀπὸ πλάσματα τοῦ Θεοῦ παιδιὰ Του καὶ ἀπὸ συνάνθρωποί μας ἀδελφοὶ ἐν τῇ πίστει. Ὡς μᾶς πλησιάζουν κάποιον μὲ διάθεση προσηλυτισμοῦ. Ἐμεῖς ἂς ἀνταποκριθοῦμε δίνοντας τὴ μαρτυρία μας καθαρὰ ἀλλὰ καὶ μὲ φρόνημα ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

Σὲ μιὰ περίοδο οὖν αὐτὴν ποὺ ζοῦμε, ὁ πειρασμὸς νὰ σχετικοποιήσουμε τὰ πάντα, νὰ θυσιάσουμε τὴν σαφήνεια τῆς ὁμολογίας μας στὸν βωμὸ τῆς κοσμικῆς νοούμενης ἀνεκτικότητος, νὰ ἀμφισβητήσουμε τὸ θεῖο δῶρο τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας χάριν μιᾶς κακῶς ἐννοουμένης οἰκουμενιστικῆς ἐνότητος, νὰ ἀντικαταστήσουμε τὴν ἱεραποστολικὴ μαρτυρία τῆς τῶν πάντων ἐπιστροφῆς μὲ τὸ οἰκουμενιστικὸ ὄραμα τῆς παγκόσμιας συνύπαρξης εἶναι περισσότερο ἀπὸ ὀρατός.

Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐλογία, μέσα στὶς πολλὰς εὐκαιρίες τοῦ σύγχρονου ιδεολογικοῦ πλουραλισμοῦ, νὰ καταθέσουμε τὴ μαρτυρία μας ὄχι ὡς μισαλλόδοξη ἐμμονὴ σὲ ἀνεπεξέργαστες ιδέες, ἀλλὰ ὡς γενναιώφρονα ὁμολογία πρωτοπικῶν βιωμένων ἀληθειῶν, ποὺ δὲν τίς ὑποστηρίζουμε γιατί κινδυνεύουν, ἀλλὰ τίς ὁμολογοῦμε γιατί χωρὶς αὐτὲς κινδυνεύουμε ἑμεῖς, εἶναι ἰδιαίτερα μεγάλη.

Εὐχομαί ὁ Ἀναστάς Κύριος νὰ βοηθήσει ἡμᾶς μὲν νὰ γνωρίσουμε τὸν θησαυρὸ τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας τὸν ὁποῖο κρατοῦμε, τοὺς δὲ συνέδρους τοῦ Συμβουλίου τῶν πολλῶν «ἐκκλησιῶν» νὰ ἀνακαλύψουν, μαζὶ μὲ τὴ σώζουσα ἀλήθεια ποὺ ἀγνοοῦν καὶ τὴ μία, ἀγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία μὲ τὴν ὁποία συνομιλοῦν.

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Αναστάντι ἀγάπης,
Ο ΤΟΠΟΤΗΡΙΓΗΣ
† Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος